

A D L E C T O R E M.

Brouver. (o) *Urbes, inquit, exterarūq; gentes lustrāsse, phaleras in aliquam expeditionem sumsisse, peregrinas didicisse linguas, istuc hodie verò pro nobili ac magnifico ducitur. At praterita memoria, ac retroacta ætatis per iramilem virtutis relegere vestigia, & priscorum agnoscere fidem, imitari candorem, & probitatem, eccui magnopere jam cordi, qui non à profano vulgo se prorsus absteineat? Succinctius Niceph. Callist. (p) Quicquid vetustate comendatur, id venerabile esse necesse est. Igitur dulce mihi semper fuit, inter Majorum versari habitacula, & veterū dicta factaq; recensere memoria, atq; eorum inherere gratia. (q) Præcipua dos & gloria historiæ veritas est. Ideo Diod. Sicul. (r) aptè eam vocat προφήτιον ἡσ ἀληθείας. Dixerim cum *Thuano*, (s) purā mente bonāq; fide, me historiā hancce ad Dei gloriam & publicam utilitatem, sine gratia & odio, conscripsisse. Si tamen minus recti quippiam fortè admixtum sit, & errans aliquando errantem in tenebris duxerit, veniam mihi promitto ab æquo & cordato lectore. Sicut enim flumen, cui pauxillum aquæ marinæ affunditur, non statim falsedinem contrahit: ita ne historia mendax dici debet, cui aliquid falsi, nec inopinanter, irrepsit. Pulcherrimum corpus ob tantillum in faciem vum deforme falsò dixeris. (t) Homo sum, nec à communi mortalium labe, quæ labi est, exemptus ero, cum primis in hoc studiorum genere, quo de audacter *Fl. Vopiscus* (u) scribit: nullum unquam extitisse historiæ scriptorem, qui non sit aliquid mentitus. Simplex ego & rectus nec fumum vendo, nec fucum. Si ergò inopinatò quid innexum sit, quod minùs tibi placeat, moneas velim, Modeste Lector, & gratias merebere publicas. Etenim ad conservationem veritatis spongiā delebimus opinationes nostras à statera resiliētes, istius Ecclesiastici memores. (vv) Ipsemet recordabere, quàm ardua res sit, vetustis novitatem dare, novis auctoritatem, obsolescis nitorem, & obscuris lucem. (x) Et quàm difficile, veritatem prædicare cum plausu omnium. Ea enim temporum infelicitas jam est: non licet loqui, quæ sentis, nec sentire, quæ loqueris. (y) Ego tamen, ut anim⁹ est, eloquar, fidem & industriam, ultra quam nemo obligatur, probaturus publicè. Ideò ad minutiora (haud tamen inutilia, nec patriæ, cui potissimum*

** 2

(o) in epist. dedicat. Antiquit. Fuld. (p) L. I. (q) Hegeſipp. L. III. (r) L. I. bibliothec. c. 2. (s) L. VI. (t) M. J. Ern. Schrader. disp. de virtut. & vitiis hist. Helmſt. 1665. th. 38. (u) in vit. Aureliana. (vv) c. IV. 30. (x) Plin. præfat. ad Vespasian. (y) Arctip. L. VI. annal. p. m. 371.